

planificava una via urbana amb alineacions i amplades: el carrer de les Ballesteries —que unia els barris del nord i del sud—, que esdevingué una ruta alternativa al camí reial que passava pel carrer de la Força, i que va servir de punt de connexió entre els menestrals dels sectors artesans del nord i els ciutadans i mercaders del sud. Més tard, l'eix Ballesteries -Cort Reial-Ciutadans es consolidà com a carretera nacional, fins que pels anys 60 es va desviar el trànsit per la Devesa. Fins fa poc, i per l'atapeïment d'aquesta ruta, els vehicles tornaven a utilitzar aquell antic camí ral i l'Ajuntament ha hagut d'optar per restringir-hi un trànsit que els carrers «no podien suportar».

Entre els segles XII i XVIII s'anà formant el barri del Mercadal —ocupat en un cinquanta per cent per convents—, que quedà tancat al segle XV per un recinte murallat que ocupava l'espai de l'actual de la Gran Via de Jaume I, i que fou enderrocat entre els anys 1900 i 1930.

DELS CONVENTS A LES PLACES

Abans, a partir de 1835 i amb la desamortització, els convents varen desaparèixer de manera progressiva i ocuparen el seu lloc carrers, placetes, habitatges i fàbriques. Són les primeres operacions de la nova ciutat industrial i la demostració d'una classe burgesa que hi està interessada.

Per primera vegada es planteja la definició de l'espai públic des de la projectació de les façanes dels edificis que l'han de limitar.

On hi hagué el convent de Sant Francesc va ser possible d'obrir-hi el carrer Nou, que es va convertir en la principal entrada i sortida de la ciutat vella i va connectar l'any 1862 amb l'estació del ferrocarril, al voltant de la qual i entorn de la plaça Marquès de Camps (avui molt condicionada al trànsit de vehicles) s'anà formant un barri conegut com l'Havana Petita, de caire eminentment comercial i primer embrió del creixement urbanístic de Girona fora les muralles.

LA PLAÇA DE LA INDEPENDÈNCIA

Al solar del convent de Sant Agustí es genera el primer exemple d'espai públic ordenat i pensat en el seu voltant de què hem parlat abans. La plaça de St. Agustí, de la Princesa o després de la Independència correspon a aquest moment. El buit deixat pel convent dels agustins l'aprofità el llavors arquitecte municipal Martí Sureda Deulovol per proposar l'any 1855 a l'Ajuntament la construcció d'una plaça porticada de model neoclàssic on poder-hi fer un mercat. Els propietaris que havien comprat els terrenys ho veieren amb bons ulls, i l'any 1859, després de diverses reformes, el projecte era

La Pl. de l'Assumpció representa l'únic intent seriós de portar a terme una plaça tradicional després de la Guerra Civil.

La Pl. Independència és un clar exemple de plaça porticada de model neoclàssic.

L'anomenada "plataforma" de la Pl. Catalunya compleix una funció vital pel trànsit de vehicles i vianants.